

Sygn. akt II Ca 764/13 *Sygn. akt II Ca 764/13*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Jerzy Dydo

SO Longina Góra

Protokolant: Bogusława Mierzwa

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2013r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **B. B.**

przeciwko **Z. C.**

o zapłatę 7.147,50 zł

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżonowie

z dnia 1 lipca 2013 r., sygn. akt I C 300/10

I. oddala apelację;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego 600 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 764/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem oddalono powództwo o zapłatę 7147,50 zł oraz orzeczono o kosztach procesu i wydatkach sądowych, opierając rozstrzygnięcie o następujące ustalenia i oceny:

-w kwietniu 2007 roku, pozwany wyprodukował hak holowniczy typu (...) o numerze katalogowym (...), który następnie został nabyty przez powoda i zamontowany w jego samochodzie osobowym marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...); po zamontowaniu haka holowniczego pojazd nie był kontrolowany w okręgowej stacji kontroli pojazdów; sporny hak holowniczy został wykonany prawidłowo i nie był dotknięty żadnymi wadami konstrukcyjnymi, poprawne jest bowiem rozwiązanie konstrukcyjne sworzniowego połączenia zaczepu kulowego z łącznikiem pociągowym urządzenia sprzęgającego; powód jest także właścicielem przyczepy typu S. o numerze rejestracyjnym (...), która jest wyposażona w hamulec najazdowy i linkę zabezpieczającą;

- w dniu 28 lipca 2007 roku o godzinie 3.10 w Z., z samochodu osobowego marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), kierowanego przez S. B., oderwała się z zaczepu spornego haka holowniczego opisana powyżej przyczepa typu S., która

zjechała na prawą część jezdni, przejechała przez tory tramwajowe i uderzyła w słup żelbetowy trakcji elektrycznej powodując jego przewrócenie;

-pryczyną tegoż zdarzenia było użycie haka holowniczego o niewystarczającej obciążalności względem masy całkowitej przyczepy oraz niewłaściwe zabezpieczenie przed niezamierzonym odłączeniem przyczepy;

syn powoda nie założył bowiem linki zabezpieczającej i nieprawidłowo zabezpieczył sworzeń łączący przedmiotowy hak holowniczy ze spornikiem pociągowym; w związku z tym incydentem drogowym syn powoda został ukarany mandatem karnym w wysokości 100 zł za prowadzenie pojazdu zaraz po zamontowaniu spornego haka holowniczego ,bez sprawdzenia stanu mocowania, połączenia oraz elementów tego haka; przyczepa została odholowana i rozładowana, a następnie zaparkowana na płatnym parkingu przez okres 247 dni, za który powód poniósł wydatki wynoszące 2 647,50 zł.

W ocenie sądu powództwo nie podlegało uwzględnieniu.

W niniejszej sprawie powód wystąpił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 7 147,50 zł tytułem odszkodowania za szkody powstałe w wyniku oderwania się holowanej przyczepy ze względu na wady konstrukcyjne spornego haka holowniczego wyprodukowanego przez pozwanego, przy czym wskazał, że podstawę prawną jego roszczenia stanowią przepisy o czynach niedozwolonych.

Oznacza to, że w tym przypadku dochodzone roszczenie oparte jest na regulacjach dotyczących odpowiedzialności deliktowej za produkt niebezpieczny, czyli przepisach o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. W szczególności chodzi tutaj o przepis art. 449¹ § 1 k.c. stanowiący, że kto wytwarza w zakresie swojej działalności gospodarczej (producent) produkt niebezpieczny, odpowiada za szkodę wyrządzoną komukolwiek przez ten produkt. Nie ma przy tym wątpliwości, że podstawę odpowiedzialności za produkt niebezpieczny stanowi przepis art. 415 k.c., który statuuje ją na zasadzie winy (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 08 listopada 2006 roku, III CSK 174/06, LEX nr 276362). Stanowi on bowiem, że kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Fakt wyrządzenia szkody takim zachowaniem stanowi, wedle tegoż przepisu, samodzielne źródło zobowiązania do naprawienia tejże szkody. W świetle jednak wskazanego przepisu odpowiedzialność z tytułu czynu niedozwolonego (odpowiedzialność ex delicto) zachodzi tylko wówczas, gdy spełnione są cztery przesłanki, a mianowicie wystąpi fakt, z którym ustawa wiąże obowiązek odszkodowawczy, fakt ten spowoduje szkodę w znaczeniu uszczerbku w dobrach podmiotu poszkodowanego, między tym faktem a szkodą istnieje adekwatny związek przyczynowy oraz sprawca szkody ponosi winę za jej wystąpienie.

W świetle tych unormowań nie ma wątpliwości, że w rozpoznawanej sprawie konieczne było wykazanie przez powoda, iż sporny hak holowniczy był dotknięty wadą konstrukcyjną i w związku ze wskazaną wadą w dniu zdarzenia doszło do odłączenia holowanej przyczepy.

W tym zakresie Sąd oparł swoje ustalenia na dowodzie z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej . Sąd w całości zaakceptował i uznał za zgodne z rzeczywistością wskazane dowody. Oceniając wskazane opinie, a w szczególności opinię uzupełniającą, Sąd stwierdził, że nie zawierają one luk, są pełne, jasne i wyczerpujące, a przedstawione w nich wnioski zostały należycie i rzeczowo uzasadnione. Biegły przytoczył bowiem wszystkie argumenty, którymi się kierował sporządzając opinie i jednocześnie poparł je fachowymi wyjaśnieniami odwołującymi się do posiadanej wiedzy specjalistycznej. Należy także wyraźnie stwierdzić, że przedstawiony w nich sposób rozumowania jest logiczny i zgodny z doświadczeniem życiowym oraz wskazaniem wiedzy. Nie ujawniły się także żadne powody, które osłabiłyby zaufanie do wiedzy lub bezstronności biegłego. Tym samym w ocenie Sądu powyższe dowody stanowią całkowicie wiarygodne źródło informacji o stwierdzonych w nich faktach.

W świetle tych dowodów nie ma wątpliwości, że sporny hak holowniczy został wykonany prawidłowo i nie był dotknięty żadnymi wadami konstrukcyjnymi. W ocenie biegłego poprawne jest bowiem rozwiązanie konstrukcyjne sworzniowego połączenia zaczepu kulowego z łącznikiem pociągowym urządzenia sprzęgającego zastosowane w tym haku, gdyż zabezpiecza ono przed samoczynnym wysunięciem się dźwigni ze sworzniem. Tym samym hak ten nie

może być uznany za produkt niebezpieczny. Co istotne biegły ustalił, że przyczyną spornego zdarzenia było użycie haka holowniczego o niewystarczającej obciążalności względem masy całkowitej przyczepy oraz niewłaściwe zabezpieczenie przed niezamierzonym odłączeniem przyczepy. Jak wynika bowiem z analizy biegłego użyta przez syna powoda przyczepa miała dopuszczalną masę całkowitą przewyższającą masę przyczepy, do której został przystosowany ten hak, co spowodowało obciążenie poszczególnych części tego haka ponad dopuszczalne wartości, a w efekcie ich „luzowanie” i odłączenie się przyczepy. Po drugie, kierujący nie założył linki zabezpieczającej i nieprawidłowo zabezpieczył sworzeń łączący przedmiotowy hak holowniczy ze spornikiem pociągowym, a tym samym po rozłączeniu się przyczepy nie doszło do jej zatrzymania w wyniku działania hamulca najazdowego. W tych okolicznościach, nie było podstaw do przyjęcia, że sporny hak jest dotknięty jakimikolwiek wadami konstrukcyjnymi, które doprowadziły do zaistnienia przedmiotowego zdarzenia,

W związku z tym nie był zasadny wniosek powoda o dopuszczenie uzupełniającej opinii, w której biegły wskazałby wagę przyczepy z towarem i związek zachodzący między zabezpieczeniem linką a rozłączeniem sworznia. Wskazana okoliczności zostały bowiem szczegółowo wyjaśnione przez biegłego w uzupełniającej opinii pisemnej z marca 2013 roku (k. 311-321 akt). Z tych powodów wniosek ten został oddalony. To samo dotyczy wniosku pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań mechanika montującego hak i zobowiązanie powoda do przedłożenia dowodu zakupu spornego haka holowniczego. W ramach opinii pisemnych biegły wyjaśnił bowiem w sposób wyczerpujący przyczyny spornego zdarzenia, a tym samym prowadzenie w tym zakresie dalszego postępowania dowodowego było zbędne.

W apelacji powód zarzucił :

1. naruszenie prawa materialnego, a to art. 444(1) kc przez przyjęcie odpowiedzialności na zasadzie winy, gdy tymczasem odpowiedzialność za produkt niebezpieczny oparta jest na zasadzie ryzyka, natomiast pozwany nie wykazał żadnej przesłanki egzoneracyjnej;
2. naruszenie przepisu art. 233 § 1 kpc przez dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego , w szczególności opinii biegłego w zakresie uznania, że przyczyną zdarzenia było użycie haka holowniczego o niewystarczającej obciążalności względem całkowitej masy przyczepy;
3. naruszenie przepisów art. 227 kpc w zw. z art. 278 kpc przez bezzasadne oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego;
4. sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału przez przyjęcie, że przyczepa oderwała się z zaczepu sprawnego haka holowniczego, gdy to hak holowniczy oderwał się od samochodu.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa lub jego uchylenie i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja nie podlega uwzględnieniu, a podniesione w niej zarzuty nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym sprawy. Przyjmując ustalenia faktyczne sądu pierwszej instancji za swoje, Sąd Okręgowy podziela także ocenę prawną tego stanu faktycznego oraz wyciągnięte z tej oceny wnioski, co zwalnia z potrzeby ponownego przytaczania szeregu powołanych już wcześniej trafnych argumentów.

Tylko dodatkowo odnośnie zarzutów apelacji należy wskazać na następujące kwestie :

- zarzut błędnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego może być uznany za zasadny jedynie w wypadku wykazania, że ocena materiału dowodowego jest rażąco wadliwa czy w sposób oczywisty błędna, dokonana z przekroczeniem służącej sądowi w tym zakresie swobody / art. 233 § 1 kpc /; tymczasem skarżący nie wykazał, by poza oceną sądu pozostały jakieś dowody, albo by ocena ich była rażąco wadliwa czy też sprzeczna z zasadami logicznego rozumowania; zatem skuteczne postawienie zarzutu naruszenia art. 233 § 1 kpc wymaga wykazania, że sąd uchybił powyższym zasadom, ponieważ nie jest wystarczające jedynie przekonanie strony o innej niż to przyjęto wadze

poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu; dlatego też skarżący powinien wykazać, że sąd przyjął określone ustalenia faktyczne przez wyciągnięcie wniosków nielogicznych i sprzecznych z zasadami doświadczenia życiowego;

-tymczasem sąd pierwszej instancji szczegółowo, obszernie i przekonująco wyjaśnił przyczyny, dla których dał wiarę wnioskowi opinii biegłego, którą to ocenę Sąd Okręgowy podziela, dlatego uwagi apelacji prezentujące **jedynie własny punkt widzenia** w tym zakresie nie mogą zostać uznane za uprawnione; tylko w sytuacji gdyby skarżący wykazał istotne błędy logicznego rozumowania, sprzeczność oceny z doświadczeniem życiowym, brak wszechstronności czy też bezzasadne pominięcie dowodów, które prowadzą do wniosków odmiennych, możliwe byłoby uznanie, że sąd naruszył art. 233 § 1 kpc, lecz apelacja do takiego wniosku nie prowadzi;

-wbrew uwagom apelacji odpowiedzialność deliktowa za produkt niebezpieczny nie jest oparta na zasadzie ryzyka, lecz na zasadzie winy, czyli w oparciu o art. 415 kc; dlatego dla wykazania winy na tle odpowiedzialności deliktowej za produkt niebezpieczny konieczne jest wykazanie przez poszkodowanego bezprawności zachowania producenta jako przesłanki odpowiedzialności, czyli w niniejszym wypadku, że hak holowniczy dotknięty był wadą konstrukcyjną, która w konsekwencji doprowadziła do odcepienia holowanej przyczepy, co jednak nie zostało skutecznie uczynione;

-wbrew odmiennym uwagom apelacji, przyczyną oddzielenia się przyczepy od samochodu były błędy popełnione przez syna powoda podczas jej przyłączania do samochodu, ponieważ użyto urządzenia sprzęgającego o nieodpowiedniej obciążalności względem masy całkowitej przyczepy, jak również nienależycie zabezpieczono przyczepę przed ryzykiem niezamierzonego odłączenia się przyczepy od holującego ją samochodu R. (...); w czasie jazdy nastąpiło bowiem rozłączenie połączenia sworzniowego zaczepu kulowego od łącznika urządzenia pociągowego na skutek **luzowania** tego połączenia wobec przeciążenia urządzenia sprzęgającego, co było wynikiem holowania przyczepy o **dopuszczalnej** masie całkowitej 1995 kg – gdy urządzenie sprzęgające było przystosowane do holowania przyczep o **dopuszczalnej masie całkowitej** jedynie do 1500 kg; dlatego też nie jest uprawniony kolejny zarzut apelacji odnośnie tego, że masa przyczepy i ładunku w chwili zdarzenia nie przekraczała 1500 kg, co także wniosek apelacji o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego dla ustalenia wpływu tej okoliczności na rozłączenie urządzenia sprzęgającego był bezprzedmiotowy wobec dostatecznego wyjaśnienia tej kwestii, gdy ponadto wniosek taki mógł być przecież zgłoszony bez żadnych przeszkód w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji; ponadto skład w postaci samochodu i przyczepy nie został zabezpieczony linką zabezpieczającą uniemożliwiającą rozłączenie się składu nawet po całkowitym wypięciu się przyczepy od haka, która pełni także rolę hamulca najazdowego;

-podniesiona przez skarżącego okoliczność, że to nie przyczepa zerwała się z zaczepu haka holowniczego, lecz to **hak holowniczy oderwał się od samochodu** jest zupełnie nowym faktem w rozumieniu art. 381 kpc, który nie był podnoszony na żadnym etapie dotychczasowego postępowania; należy bowiem zauważyć, że w pozwie powód sam wskazał, że **przyczepa oderwała się z zaczepu haka holowniczego**, nigdy nie wskazując na zgłoszony dopiero w apelacji zdecydowanie inny przebieg zdarzenia, gdy ponadto wobec zbycia samochodu R. (...) kwestia ta w chwili obecnej jest właściwie nie do ustalenia, co zresztą powód mógł czynić w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji;

-ponadto bezspornym było, że montażu haka holowniczego do samochodu powoda nie dokonywał pozwany, dlatego też nawet przy czysto hipotetycznym przyjęciu jako przyczyny zdarzenia **oderwania się haka holowniczego od samochodu powoda**, odpowiedzialności za takie zdarzenie nie można przypisać pozwanemu.

Z tych przyczyn apelacja jako pozbawiona uzasadnionych podstaw została oddalona / art. 385 kpc /, natomiast o kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc .